

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Catequesi especial

En aquesta ocasió vull dedicar l'escrit setmanal a parlar sobre la importància de la catequesi especial. Tot just en començar la vida diocesana un dissabte al matí, el 4 de març de l'any 2005, vaig tenir ocasió de conèixer aquesta missió d'Església que actualment es desenvolupa en els locals de la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa.

La història ve de més lluny. Tot començant els anys 60, diferents parròquies de la ciutat de Terrassa rebien la petició dels pares que demanaven per als seus fills discapacitats poder fer la Primera Comunió. La pedagogia terapèutica propiciava unes noves possibilitats i també el moviment catequètic avançava per a fer possible el seu accés a la catequesi i a la celebració eucarística. Gràcies a l'ajut de diferents preveres s'inicià a Terrassa l'any 1964 en una primera etapa que durà fins al 1973, i es reemprengué l'any 1983 fins a dia d'avui.

Els actuals responsables afirmen que continuen aquesta tasca catequètica perquè creuen que és possible que els discapacitats psíquics tinguin una experiència privilegiada de Déu, i tenim el deure d'acompanyar-los en el seu creixement espiritual i apropar-los al coneixement de Déu, obrint-los-hi el camí. L'educació religiosa no solament col·labora a fer-los més humans, sinó que vertebrava el desenvolupament integral de tota la seva personalitat. Els fa sentir-se valorats, acceptats, protegits i estimats. Són, com nosaltres, fills estimats de Déu amb la mateixa dignitat de totes les persones. Tenen el dret de descobrir i experimentar que són estimats per Déu. La bona notícia de la salvació ha d'arribar en la mesura que cada un d'ells la pugui comprendre i integrar-los en l'Església des de la seva especificitat, però en plenitud. La catequesi ha d'iniciar i ajudar la vida de la fe que és el resultat de la trobada entre el do de Déu i

l'actitud d'acolliment personal. Ha de donar adhesió i coneixement al nivell que li sigui possible assolir, no programant uns nivells preestablerts sinó que ha de proclamar-li un missatge que l'ajudi a situar-se i viure la relació amb la persona de Jesús i la seva Paraula.

Atenent les característiques del grup, elaboren el seu propi material adaptant els recursos que hi ha publicats. Disposen d'un fons bibliogràfic creat al llarg del temps. Han desenvolupat i aprofundit unitats temàtiques com: El camí de Jesús, Maria la nostra Mare, Els Sagraments, Feu tot el que Ell us digui, El Llibre Sant, Jo sóc el cep, La família, L'Any de la Fe, l'Any de la Misericòrdia, etc. Darrerament amb el nou catecisme *Jesús és el Senyor*, hem treballat amb imatges els continguts que s'hi especifiquen. S'ha creat un material per poder-lo projectar segons les noves tecnologies. El desen-

volupament pedagògic està inserit en les celebracions del temps litúrgic.

Al llarg d'aquests trenta-dos anys de vida continuats han pogut atendre aproximadament a uns cinc-cents catequizands que han fet la Primera Comunió. A més, han pogut celebrar en quatre ocasions el sagrament de la Confirmació. L'experiència per als catequistes és plenament gratificant tot observant les meravelles que Déu fa en aquests infants i adults que el poden conèixer, estimar i seguir en llurs vides. Coneixent de prop els seus catequistes, preveres i laics, hom descobreix una veritable entrega des d'una vocació de servei als més necessitats i desfavorits, que viuen en les perifèries existencials de les que ens parla sovint el papa Francesc. És el nostre deure, de tota la comunitat cristiana, agrair la seva dedicació i ajudar-los en tot el necessari per continuar realitzant la seva tasca, fent-ne difusió a les nostres comunitats.

ENTREVISTA

Fer conèixer la Sagrada Escripura

NÚRIA CALDUCH-BENAGES

El passat Divendres Sant, la Dra. Núria Calduch-Benages, professora a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma, es va convertir en la primera dona que va pronunciar el sermó de les Set Paraules, a la plaça Major de Valladolid. «Ha estat una experiència inoblidable», assegura la doctora en Sagrada Escripura i membre de la Pontifícia Comissió Bíblica.

Quin missatge va transmetre en el Ser-mó?

Que les Set Paraules de Jesús a la creu són molt més que set paraules: són expressió i resum d'una vida entregada a la humanitat per amor. Un autèntic misteri.

Aquests darrers anys s'ha notat un interès dels catòlics per la Sagrada Escripura...

Crec que hi ha diversos factors que hi han contribuït, però de manera especial vull esmentar el ressò que ha tingut el Sínode de la Paraula (2008) per mitjà de la *Verbum Domini* (2010), l'exhortació apostòlica postsinodal de Benet XVI que anima tots els estaments de l'Església a centrar-se en la Paraula, a conèixer-la, a estudiar-la, a difondre-la i sobretot a viure-la tant a nivell personal com a nivell comunitari.

Cal treballar perquè tothom tingui una major formació bíblica?

Sens dubte. No s'han d'escatimar esforços, perquè la formació bíblica és fonamental per a tothom, per als creients i per als qui no ho són. Cal recordar, com diu G. Theissen, que la Bíblia és un llibre eclesial —de professió de fe—, un llibre de meditació personal, i també un llibre de cultura que forma part del patrimoni universal. Per als qui tenim fe, la Bíblia conté la Paraula de Déu que s'ha revelat en Jesucrist. És una paraula alliberadora que sempre, i malgrat les tribulacions, transmet un missatge d'esperança.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Aplegats en el seu nom

Una quinzena d'universitaris i joves graduats es reuneix setmanalment, des de fa cinc anys, per reflexionar sobre la seva fe, el seu compromís cristià i per pregar. Són persones d'interessos molt diversos, però que volen posar Jesús al centre de les seves vides. Revisant el curs, apuntaven: «Per a nosaltres, el grup ha estat un espai on experimentar i compartir des de la plena acceptació del que som, sentint-nos envoltats d'estima i de confiança. Una experiència que portem a sobre i que és un petit reflex de la comunitat que Jesús va crear amb els deixebles i amics. També un camí per viure la fe i fer-la créixer mirant-ho tot des dels ulls de Déu, és a dir, intentant ser cristians que viuen des de l'amor de Déu enmig del ritme frenètic de la vida.»

Un element important, a nivell personal i de grup, és la pregària. Ho manifesten així: «La pregària i l'examen personals del dia han estat un exercici constant per cercar Jesús, trobar la manera de seguir-lo i viure en l'amor del qual Ell parlava. Important, també, la pregària en grup, que ens ha donat l'oportunitat de poder pregar escoltant les vulnerabilitats i fortaleces. Quelcom que ha estat revelador i que ha enfortit vincles, generant una complicitat difícil d'explicar. Notar la

calidesa dels qui t'envolten t'ajuda a encarar tot plegat amb més consciència i confiança». I arribem al servei: «Amb el pas dels anys, hem après a descentrar-nos de les petiteses personals per viure en la trobada amb l'altre i en l'escolta conscient, a descobrir que estem fets per lliurar-nos, gastar-nos i donar-nos als altres, aprenent que al final d'una vida l'únic que queda és allò que has estimat. I tenim clar que ésser persones compromeses amb el grup i amb la vida ha portat, porta i portarà implícites renúncies, però que és essencial per créixer. No és una tasca fàcil, però per això mateix val la pena desviure's i descobrir en l'amor la plenitud de la vida.»

Aquest grup de joves, com tants d'altres, se senten implicats en la comunitat de la qual formen part, en l'Església de la qual se senten membres i en el món i els seus dolors, en què es volen implicar. El grup els aporta espai de pregària de grup que reforça la pregària personal, formació espiritual i humana i encoratjament a servir des de l'amor. «Perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells» (Mt 18, 20), donant-los força, coratge i alegria per seguir aplegant-se i actuant en el seu nom.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Esclavos de la inmediatez, conectados a internet»

Sacamos de la publicación *Educadores* que: «el 22% de los escolares pasa más de **6 horas** al día conectado a internet. Jamás el ser humano ha tenido que lidiar con tal cantidad de **distracciones, interrupciones e informaciones**. ¿Consecuencia?: Agotamiento **mental y emocional**. En España, el consumo de información en los últimos 20 años ha aumentado un **350%**. Después nos duele la cabeza, hay tensión nerviosa, surge la tristeza, la depresión, estamos distraídos y cansados para estudiar, trabajar y tenemos mal humor...

«Somos unos **info-obesos** y vivimos con nuestra **atención** fragmentada: lo saben quiénes tienen teléfono **móvil**:

lo consultan un promedio de **150** veces al día. Sufrimos una **interrupción** en nuestro trabajo cada **8 minutos**, y ello equivale a **25 minutos** de **productividad** o de **estudio**. Como promedio, tenemos **8 ventanas** abiertas en el ordenador y **saltamos** de una a otra cada **20 segundos**.

«Vivimos **esclavos** de nuestra bandeja de entrada del correo electrónico y nos **agobiamos** cuando no respondemos de forma inmediata las continuas demandas que recibimos. Total: somos **esclavos** de la **inmediatez** y de la **superficialidad**.»

Por este camino no hay **forja** ni de **voluntades** ni de **saberes** profundos.

Lectures de la missa diària i santoral

24. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15,1-6 / Mt 12,38-42]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadajajara.

25. ■ Dimarts [Ac 4,33;5,12-27-33;12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21; 12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya. Santa Valèntina, vg. i mr.

26. □ Dimecres [Ex 16,1-5.9-15 / Sl 77 / Mt 13,1-9]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dijous [Ex 19,1-11.16-20b / Sl: Dn 3,52-56 / Mt 13,10-17]. Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès. Santes Juliana i Semporniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ Divendres [Ex 20,1-17 / Sl 18 / Mt 13,18-23]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat; sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana.

29. □ Dissabte [Ex 24,3-8 / Sl 49 / Jn 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llützer, amics de Jesús, residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners. Sant Adam, el primer humà; sant Felix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ † Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1Re 3,5.7-12 / Sl 118 / Rm 8, 28-30 / Mt 13,44-52 (o bé: Mt 13,44-46)]. Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església. Màrtirs de Sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936). Sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de la Saviesa

(Sv 12,13.16-19)

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap Déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats.

Salm responsorial (85)

R. *Senyor, vós sou indulgent i bo.*

Vós, Senyor, sou indulgent i bo, / ric en l'amor per a tothom que us invoca. / Senyor, escolteu la meva pregària, / escolteu la meva súplica. R.

Tots els pobles que heu creat / vindran a fer-vos homenatge / i glorificaran el vostre nom. / Diran: «Sou gran, Senyor, / són prodigioses les vostres obres, / vós sou l'únic Déu». R.

Vós, Senyor, Déu compassiu i benigne, / lent per al càstig, fidel en l'amor, / mireu-me, apiadeu-vos de mi. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,26-27)

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar, per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant com Déu vol.

✠ Evangelí segons sant Mateu

(Mt 13,24-43)

(Versió abreujada)

En aquells temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat, i se n'anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull.

Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: «¿No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? ¿Com és, doncs, que hi ha jull? Ell els respongué: Això ho ha fet algú que em vol mal. Els mossos li digueren: ¿Voleu que anem a collir-lo? Ell els diu: No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat. Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als segadors: colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner.»

Lectura del libro de la Sabiduría

(Sab 12,13.16-19)

Fuera de ti no hay otro Dios que cuide de todo, a quien tengas que demostrar que no juzgas injustamente. Porque tu fuerza es el principio de la justicia y tu señorío sobre todo te hace ser indulgente con todos.

Desplegas tu fuerza ante el que no cree en tu poder perfecto y confundes la osadía de los que no lo conocen. Pero tú, dueño del poder, juzgas con moderación y nos gobiernas con mucha indulgencia, porque haces uso de tu poder cuando quieres.

Actuando así, enseñaste a tu pueblo que el justo debe ser humano y diste a tus hijos una buena esperanza, pues concedes el arrepentimiento a los pecadores.

Salmo responsorial (85)

R. *Tú, Señor, eres bueno y clemente.*

Porque tú, Señor, eres bueno y clemente, / rico en misericordia con los que te invocan. / Señor, escucha mi oración, / atiende a la voz de mi súplica. R.

Todos los pueblos vendrán / a postrarse en tu presencia, Señor; / bendecirán tu nombre: / «Grande eres tú, y haces maravillas; / tú eres el único Dios». R.

Pero tú, Señor, / Dios clemente y misericordioso, / lento a la cólera, rico en piedad y leal, / mírame, ten compasión de mí. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,26-27)

Hermanos:

El Espíritu acude en ayuda de nuestra debilidad, pues nosotros no sabemos pedir como conviene; pero el Espíritu mismo intercede por nosotros con gemidos inefables. Y el que escruta los corazones sabe cuál es el deseo del Espíritu, y que su intercesión por los santos es según Dios.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,24-43)

(Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús propuso otra parábola a la gente diciendo: «El reino de los cielos se parece a un hombre que sembró buena semilla en su campo; pero, mientras los hombres dormían, un enemigo fue y sembró cizaña en medio del trigo y se marchó. Cuando empezaba a verdear y se formaba la espiga apareció también la cizaña. Entonces fueron los criados a decirle al amo: «Señor, ¿no sembraste buena semilla en tu campo? ¿De dónde sale la cizaña?». Él les dijo: «Un enemigo lo ha hecho». Los criados le preguntan: «¿Quieres que vayamos a arrancarla?». Pero él les respondió: «No, que al recoger la cizaña podéis arrancar también el trigo. Dejados crecer juntos hasta la siega y cuando llegue la siega diré a los segadores: Arrancad primero la cizaña y atadla en gavillas para quemarla, y el trigo almacenadlo en mi granero».

Plantem llavors, no fruits

P. JAUME SIDERA, claretà

Quina lliçó d'humanitat ens dona el llibre de *la Saviesa*! «Com que és poderós, Déu tracta tothom amb gran mirament. Ensenya el seu poble a ser humà amb tothom. Ens dona l'opció de canviar de vida.»

És la paràbola del jull... Cap pressa per arrencar-lo. Espereu el temps de la sega. La ventadora per separar el gra de la palla és a mans de Déu, no pas a les nostres. Ell garbella, Ell fa la tria.

Paciència, doncs, i calma. Hem d'aprendre a conviure amb el mal sense deixar-nos-el encomanar. La impaciència dels cristians per arrencar el jull va inventar la *santa inquisició*. Encara avui actua a través dels ben intencionats sempre a punt per arrencar qual-sevol bri d'heretgia real o imaginària. En perspectiva laica, l'ideal d'una raça pura, d'un superhome, va crear els camps d'extermini nazis. I la il·lusió de l'home nou assassinà milions de persones considerades jull, perquè es desviaven de l'ideal prefixat pel partit.

No sé si n'aprendrem mai. Per no tolerar desviacions reals o suposades, hem desapropiat immenses energies i hem dificultat que l'evangelí arribés a molts indrets. ¡Si haguéssim tingut present aquesta paràbola del Senyor!

Hauríem de mirar el món amb els ulls de Jesús on veiem blat i jull, o un granet de mostassa o una mestressa pastant... Jesús en el gra de mostassa hi veu un dinamisme impressionant de creixement. En el llevat dins la pasta, una meravellosa capacitat transformadora. Per això Jesús no es cansa mai. Tot aquest jull que ens sembla una desgràcia amaga potser un Pau de Tars o un Agustí d'Hipona o un Martin Luther King. Molts per qui no n'hauríem donat cinc cèntims, esdevenen grans sants i grans persones.

Aprenem a interpretar els *signes dels temps* en la natura i en els esdeveniments de la vida, perquè és aquest el llenguatge amb què s'expressa Déu.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Del dilluns 24 de juliol al dimecres 2 d'agost. IV Pelegrinatge diocesà amb els joves, a Fàtima.

Notícies

Mons. Saiz i Mons. Cristau han acompanyat el Cardenal Omella a Roma. Mons. Josep Àngel Saiz, Bisbe de Terrassa, i Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, varen acompanyar al Vaticà Mons. Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona en els actes del Consistori en que fou creat Cardenal pel Papa Francesc.

Final de curs de les escoles diocesanes i parroquials. El divendres 30 de juny tingué lloc la trobada de final de curs dels professors, administratius i perso-

nal no docent de les escoles que formen part de la Fundació d'Escoles Diocesanes i Parroquials de Terrassa. Va ser un dia de convivència al Santuari de la Mare de Déu de Queralt, al Berguedà. Mons. Saiz Meneses presidí la pregària en el Santuari.

Institució d'acòlits i lectors. El divendres 30 de juny, a les 8 del vespre, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui instituí quatre acòlits i dos lectors procedents de diverses parròquies, tots ells candidats al diaconat permanent.

Conferència de Mons. Saiz al Congrés Regnum Christi. El dissabte 1 de juliol,

a les 11.30 h, el Bisbe de Terrassa pronuncià la conferència «L'apostolat seglar en el moment present. Què espera l'Església de tu» en el marc del Congrés Nacional de *Regnum Christi*, al Col·legi Santa Isabel de Barcelona. Seguidament presidí la celebració de l'Eucaristia.

Mons. Saiz Meneses Consiliari Nacional de Cursets de Cristiandat. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses ha estat nomenat Consiliari Nacional del Moviment Cursets de Cristiandat. El Sr. Bisbe ha estat militant, dirigent i consiliari d'aquest moviment. La seva tesina de llicenciatura va ser «Gènesi i teologia del Curset de Cristiandat».

Convivència d'estiu organitzada pel Seminari Menor. Del 30 de juny al 2 de juliol, el Seminari Diocesà organitzà la convivència d'estiu del grup d'Amics de Jesús, format per escolans de diverses parròquies amb inquietuds vocacionals. Va ser a Mosqueroles (Montseny).

Agenda

Itinerari del IV Pelegrinatge de Joves: FÀTIMA. Juliol: 24: Valldoreix, Saragossa, Segòvia; 25: Ciudad Rodrigo; 26: Lisboa; 27: Cabo da Roca (el punt més occidental d'Europa), Sintra; Porto de Mòs; 28: Santuari de Nazaré (a peu); 29: Batalha (a peu); 30: Fàtima (a peu). Tot el diumenge 30 a Fàtima; 31: Cáceres, Guadalupe. Agost: 1: Toledo; 2: València i Terrassa. Nota: el 28 i el 29: tornada en autocar a Porto de Mòs, des d'on es faran les jornades a peu.

XIII Aniversari de la Presa de possessió del Sr. Bisbe. El dimarts 25 de juliol, festa de l'apòstol sant Jaume, es compleixen tretze anys de la Presa de possessió de Mons. Meneses com a primer Bisbe de Terrassa. Es tindrà present a les Misses celebrades a la diòcesi.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Catequesis especial

En esta ocasión quiero dedicar el escrito semanal a hablar sobre la importancia de la catequesis especial. Recién comenzada la vida diocesana un sábado por la mañana, el 4 de marzo del año 2005, tuve ocasión de conocer esta misión de Iglesia que actualmente se desarrolla en los locales de la parroquia de San Cristóbal de Terrassa. La historia viene de más lejos. Al principio de los años 60 del siglo XX, diferentes parroquias de la ciudad de Terrassa recibían la petición de padres que solicitaban que sus hijos discapacitados pudieran hacer la Primera Comunión. La pedagogía terapéutica propiciaba nuevas posibilidades y el movimiento catequético también avanzaba para hacer posible su acceso a la catequesis y a la celebración eucarística. Gracias a la ayuda de diferentes presbíteros la catequesis especial se inició en Terrassa el año 1964 en una primera etapa

que duró hasta 1973 y se reemprendió el año 1983 hasta el día de hoy.

Los actuales responsables afirman que continúan esta tarea catequética porque creen que es posible que los discapacitados psíquicos tengan una experiencia privilegiada de Dios y tenemos el deber de acompañarles en su crecimiento espiritual y acercarlos al conocimiento de Dios, abriéndoles el camino. La educación religiosa no sólo contribuye en hacerlos más humanos sino que vertebró el desarrollo integral de toda su personalidad. Hace que se sientan valorados, aceptados, protegidos y amados. Son, como nosotros, hijos amados de Dios con la misma dignidad de todas las personas. Tienen el derecho de descubrir y experimentar que son amados por Dios. La buena noticia de la salvación ha de llegarles en la medida en que cada uno de ellos pueda comprenderla y hay que integrar-

los en la Iglesia desde su especificidad pero en plenitud. La catequesis debe iniciar y ayudar la vida de la fe que es el resultado del encuentro entre Dios y la actitud de acogida personal. Ha de dar paso a la adhesión y conocimiento en el nivel que le sea posible alcanzar, no programando unos niveles preestablecidos sino que ha de proclamarle un mensaje que le ayude a situarse y a vivir la relación con la persona de Jesús y su Palabra.

Teniendo estas características propias elaboran su material adaptando los recursos publicados que ya existen. Disponen de un fondo bibliográfico creado a lo largo de los años. Han desarrollado y profundizado unidades temáticas como: El camino de Jesús, María nuestra Madre, Los Sacramentos, Haced lo que Él os diga, El Libro Santo, Yo soy la vid, La Familia, El Año de la Fe, El Año de la Misericordia. Últimamente con el nuevo catecismo *Jesús es el Señor*, han trabajado con imágenes los contenidos que en él se especifican. Se ha creado un material para poder proyectarlo según las

nuevas tecnologías. El desarrollo pedagógico está inserto en las celebraciones del tiempo litúrgico.

A lo largo de estos treinta y dos años de vida continuados han podido atender aproximadamente unos quinientos catequizados que han recibido la Primera Comunión. Además, han podido celebrar en cuatro ocasiones el sacramento de la Confirmación. La experiencia de los catequistas es plenamente gratificante al observar las maravillas que Dios hace en estos niños y adultos que pueden conocerle, amarlo y seguirle en sus vidas. Conociendo de cerca a sus catequistas, presbíteros y laicos, se descubre una verdadera entrega desde una vocación de servicio a los más necesitados y desfavorecidos, que viven en las periferias existenciales de las que nos habla a menudo el papa Francisco. Es deber nuestro, de toda la comunidad cristiana, agradecer su dedicación y ayudarles en todo lo necesario para continuar realizando su tarea, haciendo difusión de ella en nuestras comunidades.